

И кога сме двама ний
Ти дойди та ни попѣй,
На цѣлувки прѣкани
Да се любимъ, ти се смѣй.

Ясний мѣсецъ пакъ изгрѣхъ,
На небото врѣдъ звѣзди;
А момата що желяхъ
Тукъ прѣдъ мен' се не вѣсти.

Жѣдний погледъ не намира
Таз' що любѣхъ отъ сѣрдце,
Но погасва и умира
Въ бистри сълзи по лице.

Гдѣ да идѣ да се дѣвѣхъ
Въ таз' страна отдалеченъ,
Самъ отъ горестъ, сѣхна, вѣхна,
Кат' откършенъ листъ зеленъ.

Ахъ далеко е земята
Гдѣто съмъ се азъ родилъ,
По далеко е прѣдмѣта
На сѣрдце ми що е милъ.

Но не гасне отъ пространство
У гърди любовенъ жаръ,
Като финксъ съ постоянство
Жално плачѣ за другаръ.

Но душата ми отслабна
Отъ да тѣжа всѣкий день,
Помощъ, помощъ, е потрѣбна
Отъ оназ' що съмъ влюбенъ.
